

Retten kan bestemme, at gruppemedlemmerne skal underrettes om det foreslåede forlig, før retten træffer afgørelse om, hvorvidt forliget kan godkendes, jf. herved forslaget til § 254 g, stk. 2, og bemærkningerne hertil. Retten bestemmer underretningens indhold og kan således f.eks. bestemme, at underretningen udtrykkeligt skal opfordre til at rette henvendelse til retten, hvis det foreslåede forlig giver anledning til indvendinger.

Retten afgørelse om at godkende et forlig kan kræves efter retsplejelovens almindelige regler af ethvert gruppemedlem, der er omfattet af gruppessøgsmålet. Retten afgørelse om ikke at godkende et forlig kan kræves efter retsplejelovens almindelige regler af grupperepræsentanten og gruppens modpart.

Bestemmelsen gælder kun for forlig om de materielle krav, der er omfattet af gruppessøgsmålet.

Grupperepræsentanten og modparten kan indgå forlig om sagsomkostningerne for så vidt angår deres indbyrdes forhold, idet det dog – som i individuelle søgsmål – kan være nødvendigt at tage hensyn til foreliggende retshjælpsforsikringer og fri proces. Et sådant forlig om sagsomkostningerne hverken kan eller skal godkendes af retten og binder kun gruppemedlemmer, der selv tiltræder forliget. Retten vil derfor for så vidt angår gruppemedlemmer, der ikke har tiltrådt et forlig om sagsomkostninger, skulle træffe afgørelse om sagsomkostninger på samme måde, som hvis forliget ikke fandtes, jf. nærmere forslaget til § 254 f, stk. 3, og bemærkningerne hertil. Hermed sikres bl.a., at sagsomkostningerne for gruppemedlemmerne ikke uden deres udtrykkelige samtykke kan overstige de maksima, som gruppemedlemmerne har fået oplyst forud for, at de har tilmeldt sig henholdsvis undladt at framelde sig gruppessøgsmålet.

En anden mulighed er naturligvis, at et forlig mellem grupperepræsentanten og modparten begrænses til at angå de materielle krav i sagen, således at retten i det hele træffer afgørelse om sagsomkostninger på samme måde, som når sagen afsluttes på anden vis.

Et forlig, der er godkendt af retten efter § 254 h, kan på parterne – dvs. grupperepræsentantens og modpartens – fælles anmodning indføres i retsbogen som et retsforlig, jf. retsplejelovens § 270. Et forlig, der er godkendt af retten efter § 254 h, kan imidlertid også, hvis parterne ønsker det, indgås som et udenretsligt forlig.

Gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppessøgsmålet, skal underrettes om rettens godkendelse af et forlig, jf. 3. pkt.

4. pkt. indeholder en henvisning til reglerne i § 254 e, stk. 9, 2.-5. pkt. Retten bestemmer således underret-

ningens form og indhold og kan pålægge grupperepræsentanten at foretage underretningen, og grupperepræsentanten afholder foreløbig udgifterne ved underretningen, jf. nærmere bemærkningerne til § 254 e, stk. 9. Det bemærkes dog, at ved underretning efter § 254 g kan der være tale om underretning af gruppemedlemmer, hvis identitet allerede er kendt. Underretning bør i disse tilfælde normalt ske ved individuel meddelelse til hvert gruppemedlem, eventuelt via en e-postadresse, som gruppemedlemmet har oplyst i forbindelse med tilmeldingen til gruppessøgsmålet.

Det bemærkes, at der uafhængig af den foreslåede § 254 h efter almindelige formueretlige regler kan indgås forlig om krav, der er omfattet af gruppessøgsmålet. Uafhængig af retssagen kan ethvert gruppemedlem således indgå forlig om sit eget krav, og der er heller ikke noget til hinder for, at et eller flere gruppemedlemmer særskilt – dvs. uafhængig af tilmeldingen til gruppessøgsmålet – giver grupperepræsentanten fuldmagt til på deres vegne at indgå forlig om krav, der tilkommer de pågældende gruppemedlemmer. Forlig, der indgås på grundlag af en sådan særskilt bemyndigelse fra de pågældende gruppemedlemmers side, skal ikke godkendes af retten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 254 i

Den foreslåede bestemmelse 1. pkt. fastslår rettens forpligtelse til at underrette gruppemedlemmer, der er omfattet af gruppessøgsmålet, om sagens afgørelse. Bestemmelsen er begrundet i, at en dom har bindende virkning (retskraft) for disse gruppemedlemmer, jf. forslaget til § 254 f, stk. 2. Parterne (dvs. grupperepræsentanten og gruppens modpart, jf. forslaget til § 254 f, stk. 1) modtager en fuldstændig udskrift af dommen efter retsplejelovens almindelige regler.

2. pkt. indeholder en henvisning til reglerne i § 254 e, stk. 9, 2. og 3. pkt. Retten bestemmer således selv det nærmere indhold af underretningen om sagens afgørelse, men underretningen skal som minimum indeholde domskonklusionen. Retten kan medtage mere af dommen, f.eks. præmisserne, hvis det konkret forekommer hensigtsmæssigt. Hvis dommen ikke er særligt omfattende, og/eller hvis gruppessøgsmålet ikke omfatter særligt mange personer, kan retten også vælge at meddele gruppemedlemmerne en fuldstændig udskrift af dommen. Det forudsættes, at den fuldstændige dom offentliggøres på rettens netsted på internettet, eventuelt med udeladelse af fortrolige oplysninger, og at retten i forbindelse med underretningen orienterer de enkelte gruppemedlemmer om, hvor den